

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIV.

Február

2021

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Číslo 2

Chorí...

Vo februári si každoročne pripomíname Svetový deň chorých. Zavedol ho pápež Ján Pavol II. ešte v roku 1992. V ustanovujúcom liste napísal, že tento deň je „*osobitným časom modlitby a delenia sa, obetovania utrpenia pre dobro Cirkvi a pripomína každému, aby videl vo svojom chorom bratovi či sestre tvár Krista...*“ Niečo také ako svetový deň chorých sme možno nevnímali až do momentu keď choroba nepostihla nás všetkých. Istým spôsobom sa dotýka každého z nás. A aj keď sme fyzicky na tom dobre, táto choroba odhaľuje aj oveľa viac z nášho vnútra. Postupne zisťujeme, že sme „chorí“ na nedostatok empatie, ústretovosti a v konečnom dôsledku na nedostatok lásky. V tohtoročnom poslanstve k svetovému dňu chorých pápež František poukazuje na príklady v evanjeliu, kde „*Ježišove uzdravenia nie sú magické gestá, ale sú vždy plodom*

stretnutia, medziosobného vzťahu“. Nielen chorí, ale každý človek potrebuje pocítiť záujem zo strany blížneho. Zvlášť v čase izolácie, ktorá spôsobuje chorobu opustenosti. Uvažujeme ako teraz prežívať a praktizovať našu vieru? František pokračuje keď hovorí: „*Ak sa viera zredukuje na neplodné slovné cvičenia, bez osobného ponoru do príbehu a potreb blížneho, potom sa vytratí integrita vyznávanej viery s prežívanou skutočnosťou,*“

O niekoľko dní vstúpime do pôstneho obdobia. Všetky naše pôsty, sebazápory a asketické cvičenia by boli zbytočné, keby nemali svoje ukotvenie v láske. Myslime v tomto čase na našich chorých v praktickej láske, no aj na to, že choroba nedostatočného záujmu môže bolieť ešte viac.

Milan Cehlárik, administrátor

Čo mi koronavírus dal a čo vzal

Na redakčnej rade Duchovných ozvien bola načrtnutá téma: Čo mi koronavírus dal a čo vzal. Táto téma ma zaujala tým, ako bola pomenovaná: Čo mne dal a vzal koronavírus. A začala som nad tým rozmýšľať... Žijeme teraz v období krízy koronavírusu. Vláda sa snaží prijímaním rôznych opatrení zamedziť jeho šíreniu, a tak ochrániť ľudí pred ochorením, a to najmä obmedzovaním mobility a stretávania sa ľudí navzájom. V súčasnosti máme u nás zatvorené aj kostoly. Zatvorené sú školy a iné inštitúcie. Všetky aktivity, u ktorých je to možné, sú prenesené do online priestoru. Táto kríza nás priviedla k tomu, že sa musíme povinne alebo aj dobrovoľne obmedzovať alebo vzdávať niektorých vecí či aktivít, aby sme ochránili seba i našich blízkych. Ľudia v prvej línii - zdravotníci, vojaci, policajti, hasiči, dobrovoľníci, predavači... podávajú nadľudské výkony na ochranu života a zdravia ľudí, za čo im patri veľká vďaka. Je treba, aby sme boli naozaj zodpovední... Už od jesene majú pozastavenú činnosť aj spoločenské organizácie a spolky v našej obci, či farnosti. Chýbajú nám vzájomné stretnutia, na ktoré sme boli zvyknutí a obohacovali nám život. Chýbajú nám naši najbližší. No verím, že postupom času bude pandémia odvrátená a znova budeme môcť byť spolu. Už teraz sa na to teším. Pri týchto úvahách o tom, čo mi koronavírus dal a čo vzal myslím na to, že mi dal obavy o mojich blízkych a nielen o nich, zmenil mi spôsob každodenného života. V súčasnosti nemôžeme chodiť ani do kostola na sv. omše, nemôžeme sa vzájomne navštevovať s našimi blízkymi, s rodinou. Vzal mi mnohé stretnutia, medzi nimi aj s našimi speváčkami a spevámi, našu spoločnú tvorivosť, prácu a zážitky. Na druhej strane sa mi otvoril časový priestor, chvíle na zastavenie sa, na hlbšie zamyslenie sa nad životom, vzťahmi...

Čas, ktorý trávim prácou doma i v záhrade, čítaním zaujímavých kníh a počúvaním zaujímavých prednášok a diskusií, hudby, telefonickými hovormi s mojimi blízkymi či s priateľkami, ktoré sú milé a obohacujúce, prechádzkami v prírode a kochaním sa v jej nádhere, tichom, ktoré mám veľmi rada, modlitbou a rozjímaním... viac času máme doma spolu pre seba navzájom, čo si veľmi cením. Niektoré rozhodnutia sú teraz robené v situácii, ktorá je pre nás nová. Tak prehodnocujem, či mám správne zoradené svoje hodnoty a priority pre zachovanie dobra a života. Je to aj spytovanie svedomia. Chápem to aj tak, že okrem vzťahu k ľuďom aj k našej planéte sa máme správať tak, aby sme na nej zachovali život pre budúce generácie. Zdrojom všetkého dobra je Pán Boh, je darca života, je láska. Som vďačná Pánu Bohu za všetko. Viem, že nám pomáha a vedie nás aj v tejto dobe. Zhovám sa s ním a dôverujem mu. Znova som si pripomenula, že na zemi žije veľmi veľa ľudí dobrej vôle a mnoho z nich aj v mojom okolí... To mi dáva radosť a nádej, že chceme aj vieme byť citliví na rozlišovanie toho, čo je správne a na hľadanie správnej cesty v každej situácii. Pán Ježiš je Cesta, Pravda a Život. K tomu nám pomáha aj naše farské spoločenstvo a dobrí ľudia žijúci v našej farnosti.

Alena Baranovičová

Čaro samoty

Nedávno sme sa s maminou rozprávali na tému, ktorá sa postupom času stala celkom obohranou, a to vírus, vakcíny, testovanie a podobne. Hovorila, že ľudia, s ktorými sa v práci často stretáva konzultujú tiež podobné témy. Bolo naozaj podivuhodné a niekedy aj trochu smiešne počúvať všetky tie debaty a názory. Dlhो som nad nimi rozmýšľala. Nakoniec som sa rozhodla napísať tento článok a dospela som k takémuto záveru. Nebudem rozprávať o tom, čo sme stratili alebo zmeškali, o čo sme

prišli, ale práve naopak o tom, čo nám táto zvláštna, zložitá, no istým spôsobom krásna doba priniesla. Vláda vydala rôzne obmedzenia, ktoré nám majú pomôcť ľahšie prežiť toto obdobie. V nás však už len to samotné slovo obmedzenia evokuje niečo zlé, niečo naozaj obmedzujúce. Priznám sa, že aj ja som to istý čas vnímala podobne. Hovorila som si: „*Čo mi to asi môže dať? Ved' nemôžem ísť ani von s kamarátmi, nemôžem ísť nakupovať...*“ Postupom času som si však uvedomila, že to nie je až také hrozné. Došlo mi, že sú asi aj podstatnejšie a potrebné činnosti ako nakupovanie. Táto doba nás naozaj všetkých uzavrela do akejsi bubliny. Ten výraz sa mi začína celkom páčiť. Ak si predstavíte, že naozaj žijete v bubline, možno niekto vidí objekt, ktorý aj s vami môže ľahko prasknúť len v dôsledku malého nekontrolovaneho pohybu, či dotyku. My si však môžeme predstaviť zvukotesné prostredie, kam neprechádza žiaden hluk zvonku, kde sa môžeme ešte viac zbližiť s ľuďmi, s ktorými sme zostali nie uväznení ale oslobodení, prostredie, kde nachádzame vnútorný pokoj a príležitosť na prehĺbenie viery a vytvorenie silnejšieho puta a kontaktu s Bohom, odovzdanie sa modlitbe, odovzdanie sa do Božích rúk. Boh nám ukazuje ako sa dá aj v napohľad zlých veciach vidieť to dobré. Žijeme v uponáhľanej dobe a tak možno práve toto má byť pre nás ponaučením, aby sme nachvíľu spomalili a začali tráviť viac času s rodinou, venovali sa podstatným činnostiam a prehĺbili si vieru. Musíme sa naučiť vytrvať vo viere pretože stále budú do života prichádzať problémy a našim riešením nemôže byť len zbabelé zutekanie pred strachom. Ak budeme naše problémy riešiť s Bohom a odovzdávať ich Bohu, život bude pre nás omnoho jednoduchší a problémy, ktoré s ním prichádzajú nás len tak nepremôžu. Boh je s nami aj v utrpení, trpí s nami a chce nám pomôcť, no my ho však často v takýchto prípadoch kvôli svojej zalespenosti nevidíme a nedokážeme vnímať

jeho intenzívnu prítomnosť pri nás. Niekedy je ťažké vytrvať pretože nás veľa vecí odrádza od viery a nabáda na iné, horšie konanie. Preto sa nesmieme vzdávať. Naučme sa Boha vidieť vo svojom živote, v iných ľuďoch a vo všetkom okolo nás. On je náš láskavý Otec, ktorý s nami všetko prežíva a zaslúži si prvé miesto v našich srdciach. Skúsme ho dennodenne tešiť dobrými skutkami a opätovať mu jeho lásku, venovať sa modlitbe a zasvätiť život viere. Tak takýto je môj postoj a názor k veciam. Chcela som sa oň podeliť pretože verím, že snáď niekomu pomôže lepšie prekonať túto krízu. Som presvedčená, že Boh je pri nás a nikdy nás neopustí. Keď sa ma raz niekto opýtal: „*Čo mi dáva viera do života?*“ Moja odpoveď znela nejako takto: „*Viera mi dáva novú nádej, že všetko má svoj zmysel. Nádej pre nový začiatok a stále ma posúva dopredu. Našla som zmysel svojho života a svoje poslanie. Cítim, že to, že som tu má zmysel a myslím, že ako veriacia mám oveľa ľahší život a môžem pomáhať aj ostatným.*“ S týmto poslanstvom sa s vami ľúчим.

Lenka Dubovská

Trojkráľový koncert

Ako sa už v našej farnosti stalo dobrým zvykom, Suchovský spevácky zbor v spolupráci s Farským úradom a Obecným úradom v Suche nad Parnou každoročne organizuje koncert na sviatok Zjavenia Pána – Troch kráľov a pozýva na účinkovanie rôzne hudobné umelecké telesá a sólistov. Koncert sa koná v našom farskom kostole

sv. Martina z Tours. V tomto pandemicom období, keď od 1. januára tohto roku platí zákaz vychádzania a zatvorené sú aj kostoly, takýto koncert nebolo možné uskutočniť. O milé prekvapenie, hlboký zážitok a veľkú radosť sa nám postarala rodina Mazúrovcov z Košolnej, ktorá pripravila, nacvičila a doma v obývačke natočila koncert nazvaný Tadema v bubline – Trojkráľový koncert. Ako sme sa z nahrávky dozvedeli, s nápadom prišla ich dcéra Mária. O samotnom koncerte sme sa dozvedeli z farských oznamov. Mnohí, ktorí sme tento koncert videli, sme medzi sebou zdieľali veľkú radosť, pochvalu a uznanie účinkujúcim. Chceme sa aj touto cestou srdečne poďakovať rodine Mazúrovcov za výborný nápad a jeho realizáciu a za to, že nám v týchto neľahkých časoch svojou hudbou a vlnom spríjemnila a obveselila vianočné obdobie. Zároveň im prajeme všetko najlepšie, veľa zdravia, šťastia a Božieho požehnania v novom roku. Koncert je uverejnený na YouTube na stránke: <https://www.youtube.com/watch?v=K2dXvH42oOE>

Alena Baranovičová

Prečítaj si dobrú knihu

V knihách sa skrývajú poklady múdrosti. No nie je to vždy tak. Vybrať si knihu, ktorá skrýva cennosti pre dušu, nie je také jednoduché. Preto vás chceme inšpirovať dobrými knihami, ktoré sme prečítali. V krátkosti vám ich predstavíme.

Recenzie pripravila Gabriela Spustová

Biblické výroky: O viere. Trnava: Dobrá kniha, 2019, 80 s.

Biblické výroky: O nádeji. Trnava: Dobrá kniha, 2019, 64 s.

Biblické výroky: O láske. Trnava: Dobrá kniha, 2019, 64 s.

Tri knihy výrokov zo Svätého písma Jeruzalemskej biblie v skvelom darčekom

dizajne, farebne oku lahodiace, doplnené dušu pohľadzajúcimi fotografiami jezuitov Ľuboša Rojku SJ (O viere), Štefana Hallienku SJ (O nádeji) a Ondreja Gabriša SJ (O láske), iste potešia každého, kto hľadá Božiu múdrosť ukrytú v jeho slove. Knihy sú skvelým tipom na darček, čo môže obdarovaného posilniť, naplniť nádejou či povzbudiť.

KEMPENSKÝ, Tomáš: Nasledovanie Panny Márie. Doľany: ZAEX, 2018, 208 s. Tomáša Kempenského, stredovekého nemeckého kňaza, augustiniána a mystika, iste pozná takmer každý veriaci človek ako autora skvelej knihy Nasledovanie Krista. V podobnom duchu napísal však aj ďalšie skvostné dielo Nasledovanie Márie, ktoré čitateľa, tak ako jeho prvá kniha, vovádza do hlbokej meditácie a má schopnosť dotknúť sa jeho najhlbšieho vnútra. V štyroch kapitolách čitateľov privedie k Márii, aby sa s ňou stretli, aby ju spoznali, aby ju milovali a aby ju vzývali v modlitbe a piesni. Jeho piesne sú albami – piesňami stredovekého rytiera, ktorý svojej vyvolenej panej spieva pri rannom úsvite. Hoci sú alby ľúbostnou poéziou, Kempenský do nich vkladá všetku svoju lásku, ktorú cíti k

Panne Márii, a tak sa stávajú modlitbou. Mária nám môže cez Kempenského knihu vziať za ruku a viesť nás. Matersky, nežne, do bezpečia Božieho kráľovstva.

Pod'akovanie

Stále mi v myslí rezonuje jedna myšlienka, ktorú náš pán farár vyslovil, myslím že to bolo na bilancujúcej svätej omši na konci kalendárneho roka 2020 konkrétne sa týkala poďakovania. Nebolo to poďakovanie v takom duchu, akoby si každý hneď predstavil. To znamená poďakovanie za dobré veci, dary jednoducho povedané za všetko pozitívne, čo život prináša. Bolo to poďakovanie aj za veci a situácie, ktoré bývajú často spojené s emóciami ako bolesť, sklamanie, hnev, strach... V tejto chvíli som si uvedomila skutočnosť, aké je veľmi ťažké ďakovať aj za to negatívne. Jedna časť prežívania ťažkej situácie je jej samotné odovzdanie pánu Bohu v modlitbách. Poďakovanie je podľa mňa pomyselné uzatvorenie emocionálneho vnútorného boja odohrávajúceho sa v duši každého človeka. Je to ťažký a zložitý proces. Niekedy je potrebné slovo ďakujem vyslovovať znovu a znovu, aby sme sa dokázali oslobodiť od niečoho ťažkého. Keď sa nám to podarí stávame sa silnejšími. Učíme sa stále väčšej pokore, a tak veciam v našej blízkosti dávame úplne iný rozmer a otvárajú sa nám možnosti hlbšieho prežívania vzájomných vzťahov.

Lenka Dubovská

Starosť srnky Trnky

Horou sa predieral potôčik, tancujúc bystro pomedzi skaly. Z diaľky sa k nemu približovala srnka Trnka. „*Počkaj, potôčik, neutekaj. Som veľmi smädná, ešte som dnes nepila. Bojím sa do tak studenej vody*

ponoriť svoj pyštek , lebo ju prinášaš zo dňa na deň studensiu. “ Ale potôčik si sotva všimol Trnkinu starosť. Srnka Trnka pristúpila bližšie k vodičke a po dlhšom váhaní sa predsa len napila. Zdvihla hlávku a smutno sa pozrela na opustenú horu, cez ktorú sa preháňal chladný vietor a začala sa žalovať vetru. „Vetrík, čo sa to stalo? Ešte pred krátkym časom svietilo slniečko pomedzi stromy a zohrievalo lúky, na ktorých rástla mäkká trávička. Mohla som sa dosýtosti napásť a teraz? Všade je zima a sneh. Aj v brlôžku mám veľký chlad. “ Zľutoval sa vetrík nad srnkou Trnkou, ešte viac sa rozfúkal horou a hľadal pomoc. Postretol horára, zavial mu do tváre ako najchladnejšie vedel, aby mu oznámil srnkinu starosť. „Ó, aký si ľadový vetrík, riadne veru fúkaš,“ vraví horár. „No aj zvieratkám musí byť zima a určite nemajú čo jest. Hneď to musím napraviť. “ Horár postavil drevené senníky, naplnil ich suchým a voňavým senom. Onedlho zase bežala srnka Trnka horou k potôčiku, keď zacítila príjemnú vôňu. Neodolala a vybrala sa po stopách úžasnej vône. Srnka Trnka zazrela malé domčeky, ktoré boli plné voňavého sena. S veľkou chuťou sa pustila do ochutnávky ale spomenula si aj na svojich kamarátov z hory. Hneď sa rozbehla a vyrozprávala im radostnú správu o malých domčekoch plných dobrôt. Zvieratká z lesa chodili na hostinu každý deň. Srnka Trnka poďakovala pri potôčiku vetríku, že ju vypočul.

A.M.

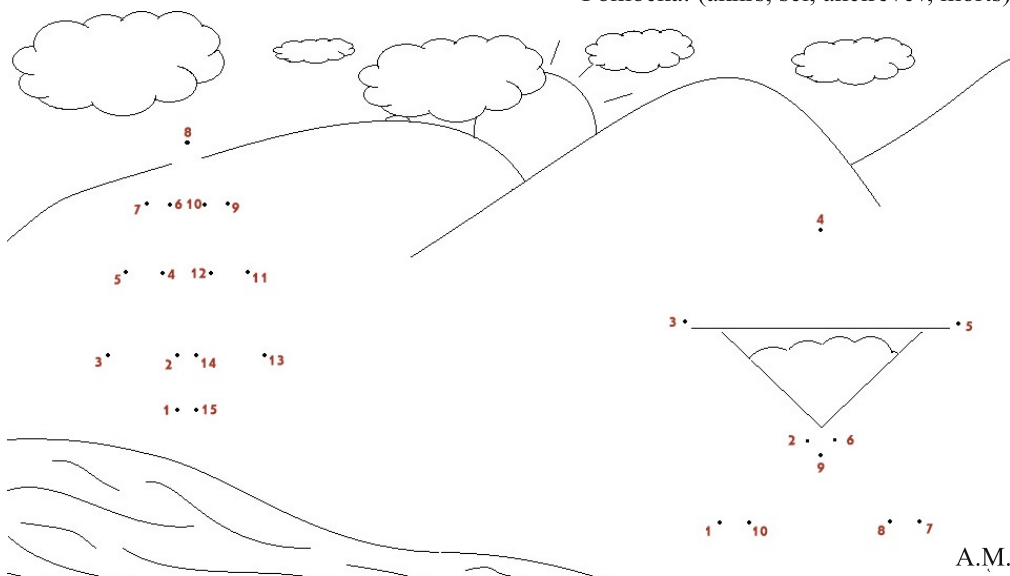
Zahádaj si hádanku!?

Štyri nohy, chvost sťa bodka,
seno ľúbi, je dosť vrtká.

--	--	--	--	--	--

Veľa stromov, mach i tráva,
malá srnka sa tu hráva.

--	--	--

Vysoký stromček, v stromčeku domček,
oriešky hľadá lebo ich má rada.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Cez leto je košatý,
v zime príde o šaty.

--	--	--	--	--	--

Pomôcka: (aknrs, sel, akčirevev, mortš)

Farské oznamy**Bohoslužby na február**

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Na základe epidemiologických opatrení je pozastavené verejné slávenia bohoslužieb. Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť, sú však obmedzené maximálnym počtom 6 účastníkov vrátane kňaza, a podmienené dodržaním hygienických opatrení. Počas dňa bude otvorená zadná časť kostola (žobráčka), kde sa budete môcť pomodliť. Nahlásené úmysly sv. omši budú odslužené v pôvodných termínoch. Ak by niekto

chcel úmysel zmeniť alebo preložiť nech ma kontaktuje telefonicky.

2. február – Obetovanie Pána

17. február – Popolcová streda

V tento deň je pôst a zdržiavanie sa mäsitého pokrmu, ktoré sa nemôže nahradiť iným skutkom pokánia. Pôst znamená iba raz do dňa sa dosýta najesť (pričom možno prijať trochu pokrmu ešte dvakrát v priebehu dňa) Zákon zdržiavania sa mäsa zaväzuje tých, ktorý dovŕšili štrnásť rok života; zákon pôstu však zaväzuje všetkých plnoletých až do šesťdesiateho roku života.

litánie

V Suchej v nedeľu po farskej sv. omši.

A.M.

Situácia v našich nemocniciach je skutočne vážna. Mnohí ľudia zomierajú. Zomierajú sami a opustení. Bohužiaľ, častokrát zomierajú nezmiernení s Bohom a duchovne nepripravení...

**Urobme akt milosrdenstva a lásky k tým,
ktorí sa stali obeťami tohto vírusu
a ktorí sa blížia ku koncu pozemskej púte.**

DUCHOVNÁ ADOPCIA ZOMIERAJÚCEHO

OBETOVANÍM KORUNKY BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

“

Pán Ježiš povedal sestre Faustíne (Den. 1541):

**KEĎ SA TÚTO KORUNKU BUDÚ MODLIŤ
PRI ZOMIERAJÚCICH, POSTAVÍM SA MEDZI OTCA
A ZOMIERAJÚCU DUŠU NIE AKO SPRAVODLIVÝ SUDCA,
ALE AKO MILOSRDNÝ SPASITEĽ.**

**Sadnime si duchovne nadiaľku
vedľa lôžka neznámeho zomierajúceho človeka.
Obetujme za neho modlitbu Korunky,
aby sme pre túto dušu vyprosili milosrdenstvo
v okamihu odchodu z tohto sveta.**

“

Pán Ježiš povedal sestre Faustíne (Den. 811):

**KEĎ SA PRI ZOMIERAJÚCOM ODRIEKA TÁTO KORUNKA,
ZMIERŇUJE SA BOŽÍ HNEV A NEPOCHOPITELNÉ
MILOSRDENSTVO ZAPLAVUJE DUŠU.**

POMÔŽME TAM, KDE UŽ INEJ POMOCI BYŤ NEMUSÍ!

Február 2021
cezročné a pôstne obdobie

Po 1	Sv. Tatiana, mučenica
Ut 2	Obetovanie Pána, sviatok
St 3	Sv. Blažej, biskup a mučeník
Št 4	Sv. Veronika
Pi 5	Sv. Agáta, panna a mučenica
So 6	Sv. Pavla Mikiho a spoločníkov
Ne 7	5. nedeľa v cezročnom období
Po 8	Sv. Hieronym Emiliáni, kňaz
Ut 9	Sv. Apolónia, panna a mučenica
St 10	Sv. Školastika, panna
Št 11	Panny Márie Lurdskej
Pi 12	Sv. Benedikt z Anianu, opát
So 13	Bl. Jordán, rehoľník a kňaz
Ne 14	6. nedeľa v cezročnom období
Po 15	Sv. Faustín a Jovita, mučeníci
Ut 16	Sv. Juliana, panna a mučenica
St 17	Popolcová streda
Št 18	Bl. Ján z Fesulis – Fra Angelico
Pi 19	Bl. Konrád z Piacenzy, pustovník
So 20	Bl. Hyacinta Martová
Ne 21	1. Pôstna nedeľa
Po 22	Katedry sv. Petra, aspoštola
Ut 23	Sv. Polykarp, biskup a mučeník
St 24	Sv. Modest, biskup
Št 25	Sv. Valburga, opátka
Pi 26	Sv. Viktor, pustovník
So 27	Sv. Alexander, biskup
Ne 28	2. Pôstna nedeľa

„To, čo dávaš, nemá hodnotu; dôležité je, s akou láskou to dávaš.“

Matka Tereza

Výročia, pripravované akcie

11.02. – 29. svetový deň chorých

Január v našej farnosti

pohreby:

- + 12. 01. Anna Balážová, Suchá, 89 r.
- + 17. 01. Milan Knap, Zvončín, 76 r.
- + 20. 01. Terézia Jančovičová, Suchá, 78 r.
- + 23. 01. Ružena Štefaničková, Suchá, 92 r.

**Úmysly Apoštolátu modlitby
na február 2021**

- **Všeobecný:** Za ženy, ktoré sa stali obeťami násila, aby ich spoločnosť chránila a aby ich utrpeniu venovala pozornosť.
- **Úmysel KBS:** Aby nás osobná skúsenosť utrpenia pobádala k pomoci opusteným, chorým a starým ľuďom.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.
šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 400 výtlačkov
S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok